

AR, ASISTAR

fobar«, »homofobar« og »rasist-ar«.

Skuldi nakar ivast, hvat hesi heiti merkja, kunnu heitini lýsast soleiðis (við hjálp frá Sprot-andum):

Xenofob: Fremmandahatur, sjúkligt hatur fyri øllum fremmandum

Homofob: Andstygd ella ótti fyri samkyndum og teirra seksualiteti

Rasist: Tekur undir við rasismu, sum er fremmandahatur (mótvegis fólki av fremmandum uppruna, við øðrum húðarliti, aðrari mentan o.s.f.r.)

Sonja:

Hatta var ikki so ógvusligt

– Eg haldi ikki úttalilsí er so ógvusligt, og hetta er nakað, ið eg mangan havi sagt í ymiskum høpi – eisini av tingsins røðarapalli, sigur Sonja Jógvansdóttir

Eyðun Klakstein

Løgtingskvinnan Sonja Jógvansdóttir heldur ikki, at hennara útsagnir í Weekendavisen eru so ógvusliga, sum tær verða gjørdar til

– Eg haldi ikki úttalilsí er so ógvusligt, og hetta er nakað, ið eg mangan havi sagt í ymiskum høpi – eisini av tingsins røðarapalli. Lesur tú sitatið, og tað, ið sagt verður, er talan um eina generella eygleiðing, í hesum føri um fólk, ið fjala sjónarmið síni handan Bíbliuna í staðin fyri at standa við tað, tey meina og eru. Talað var generelt um lgbt mál, men eisini onnur dømi úr Føroyum og útheiminum, sigur Sonja Jógvansdóttir.

– Her er talan um nýtslu av Bíbliuni og átrúnaði sum eitt slag av skálkaskjólí fyri egin sjónarmið, sum kunnu vera homofobisk, rasistisk ella xenofobisk (fremmandahatsk), sigur hon.

Sonja Jógvansdóttir heldur, at Bíblían verður nýtt til forðøming, villeiðing og sum umbering fyri ávís sjónarmið.

– Nøkur kend dømi úr nýggjari føroyskari søgu um nýtslu av Bíbliuni sum skálaskjólí fyri eini djúpari homofobi eru kjakini, ið vóru um grein 266b: Hetta sæst í sjónarmiðunum hjá onkrum av neisigarunum – vert er at hava í geyma, at talan er um sjónarmiðini hjá onkrum av neisigarunum, ikki øllum. Hetta sama ger seg galdandi í kjakinum um hjúnabandslógina. Tí tað eru verri enn so allir nei sigarar, ið eru homofobar, men summir eru, men vilja illa standa við tað, og tí er tað hent at brúka Gud og bíbliuna sum skálkaskjól, heldur hon.

Um vit hyggja at kjaki uttan fyri Føroyar ber til at hyggja handan hav: Bíblían hevur mangan verið nýtt sum grundgeving fyri trælահaldi og fyri at rættvísgera, at svørt ikki skulu hava somu atgongd til bussar, almenn støð, skúlar, hægri læristovnar og annað. Hetta var galdandi heilt fram til nýggjari tíð í 20. øld. Hetta sama var støðan í mun til apartheid í Suðurafrika – partar av grundgevingini hjá teim-

Greinin í Weekendavisen umrøddi málið um lögfrøðiligt kynsskifti

– Her er talan um nýtslu av Bíbliuni og átrúnaði sum eitt slag av skálkaskjólí fyri egin sjónarmið, sum kunnu vera homofobisk, rasistisk ella xenofobisk, heldur Sonja Jógvansdóttir

um, ið vóru fyri apartheid, vóru tí hetta var álagað sambært bíbliuni og Guds orði, sigur Sonja Jógvansdóttir.

– Hvussu farið var við upp-runafólkinum í USA var eisini grundað í Bíbliuni, og úrslitið var ein menniskjaligur sorgarleikur. Ein feril av hesum ”vit” ”tit” vandamálunum síggjast aftur í, hvussu flóttar, etniskir

minnilutar og til dømis fólk við øðrvísi átrúnaði enn tann, sum meirilutin hevur, vera viðfarin í pørtum av heiminum í dag.

Sonja Jógvansdóttir heldur, at kjakið og samskiftið steðga, tá ið Gud og Bíblían vera nýtt sum grundgevingaramboð.

– Tí hvør kann í veruleikanum tala ímóti Gudi? Hetta er

eisini eitt vandamál, tí gjáirnar, ið roynt verður at skapa, eru so djúpar, og tey fólkin, ið vera rakt av at vera skapningar ímóti Guds vilja, vera ómenniskjaliggjørd, og tað rakar hart, sigur Sonja Jógvansdóttir.